

Trages i ultratges. Continue amb el meu judici paral·lel... Per què no? També els governants imputats han fet de les eleccions europees un judici paral·lel, **exonerant**, en el seu cas. De fet, tanta gent alhora dient *beeeeeeeee!* (o en rus: *aleshores gairebeeeeeeeee!*) no és cap broma: cal ser molt respectuós amb la força dels **tancs**, dels rics i, sobretot, dels imbècils. O a llançar pedres, com els palestins. Com ha fet **Costa**, per a rebre la triomfal absolució, l'honorable imputat també acaba d'al·legar «**falta de proves**». En canvi, de *trages* provats, *corpus delicti*, n'hi ha tot un armari. És més, entre la falta (=insuficiència) de proves i l'absència de proves hi ha una irreductible capa de cel·lulitis, i els trages provats pel ninot indultat, facturats a Forever Young i possiblement pagats per Orange Market, per molta inhibició que hi reclamen, no deixen de pertànyer a la trama i a la causa, part de la qual ha estat recentment elevada **al Suprem** i, per tant, haurien de ser objectes, com a mínim, d'una certa observança cautelara per a preservar —*causa iudicati individua est*— una eventual **vinculació** als contractes milionaris obtinguts de la Generalitat pel Bigotes. **Dotze conselleres** concernides podrien tindre més colesterol que **les lletades del tresorer** d'un partit. Podrien. Per tant, la cautela judicial hauria de ser preferent i això, en principi, obligaria al manteniment de la imputació al presumpte innocent. Hauria. Una altra cosa és que, passades les eleccions, per fi sone la corneta a retirada des d'alguna torre decebuda amb la punteria dels arquers, i que els jutges paral·lels tornem a la sendera de l'habitual incredulitat sovint profètica que ací mateix vaig expressar quan **vaig escriure**: «*És la Justícia la que ara hauria de prendre mides a la presumpta corrupció, agafar-ne el llarg i l'ample, però en sóc escèptic, perquè una cosa és que, de refiló, l'agulla els punxe, i una altra que file prim per saber qui, com i a canvi de què els hi van cosir les vores. Precedents vigents, com els interminables casos Fabra, no ens fan confiar en la perícia judicial*». Tornem-hi: corrupció, impunitat, desconfiança. *Qué bonito!* **Muuuuuy bonito!**

Button

Button

«Bonito», de Jarabe de Palo